

ΠΑΡΙΑΝΑ

φωτογραφία
λαογραφία
της Πάρου και

ἀρχαιολογία
Γράμματα Τέχνη
Ἀντιπάρου

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΛΕΒΕΝΤΗ: Τό αύγουσιά-
τικο φεγγάρι κάνει βόλτα (ποίημα).

ΝΙΚ. ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗ: Μάμορα, περι-
δάβαση στόν χώρο καί στήν ιστορία του με-
σαιωνικού χωριού (μελέτη).

ΣΙΜΟΥ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ: Ἀρχαιολο-
γικά Πάρου 1850/54.

ΑΡΓ. Π. ΠΕΤΡΟΝΩΤΗ: Μιά προσάραξη
στήν Πάρο (διηγείται ὁ πλοίαρχος ΕΝ. Ί.
Πηλείδης).

ΕΥΑΓΓ. Ν. ΚΑΣΤΑΝΙΑ: Λευκιανά παρω-
νύμια (παρατσούκλια) [μελέτη].

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΑΝΤ. ΧΑΝΙΩΤΗ: Τά πα-
λαιά λιοτρίβια τῶν Λευκῶν [εἰσαγωγικά: Ν.
Χ. Ἀλιπράντη].

ΔΗΜ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ: Στήν Πάρο τοῦ
1926 (ἄγνωστες ταξιδιωτικές σελίδες).

ΝΙΚ. ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗ: Γιά ἓνα χωράφι
στή Βαθειά Γούρνα (ἀνέκδοτα ἐγγραφα).

ΒΑΣΙΛΗ Ε. ΡΑΓΚΟΥΣΗ: Παιδιά, πᾶμε
γιά... χάροκοι...! (ἀφήγημα).

ΚΑΤ. ΑΝΤ. ΑΣΙΜΗ: Ὁ Στεφανῆς καί ἡ Ρή-
να του (διήγημα).

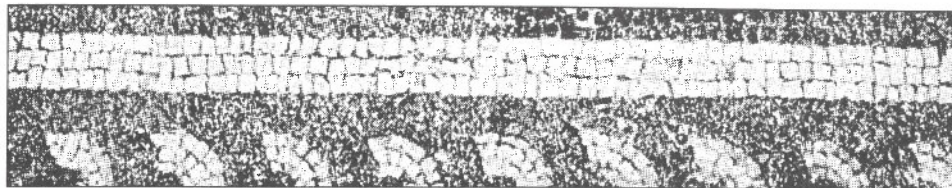
ΧΡΟΝΙΚΑ: Ἐπικαιρότητες (Φραγκ.
Λεβέντης, κ.ἄ.), – Ἐφημερίδα «**Η ΠΑΡΟΣ**»
– Ἀπό ὅσα μᾶς γράφουν – Βιβλία, περιοδι-
κά, κ.ἄ.

Η ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΤΕΧΝΗ ΣΤΗΝ ΠΑΡΟ

ΜΗΤΗΡ ΘΕΟΥ. Ἀπό τίς ἐντυπωσιακότε-
ρες μεταβυζαντινές εἰκόνες τῆς Πάρου, τοῦ
17ου αἰώνα. Ἔργο, πιθανότατα, παριανοῦ
ἐργαστηρίου. Οἱ ἐπισκέπτες τῆς Νάουσας
θά ἔχουν τήν εὐκαιρία νά τή θαυμάσουν, μαζί
μέ ἄλλες εἰκόνες καί κειμήλια στή *Συλλογή βυ-
ζαντινῶν καί μεταβυζαντινῶν ἔργων* πού
ἐγκαινιάστηκε πέρσι τό καλοκαίρι στή Νάουσα.

[Ἀπό τόν Κατάλογο (φυλλάδιο) τῆς Ἐκθέ-
σεως μέ κείμενο τῆς ἀρχαιολόγου τῆς 2ης Ἐφο-
ρείας Βυζαντινῶν Ἀρχαιοτήτων κ. Ἀγγελικῆς
Μητσάνη].

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΑΡΟΥ ΤΟΥ 1850 / 54

Κατά τις πρόσφατες έρευνές μου στά Γενικά Άρχεϊα του Κράτους, ανέκαλυψα καί αριθμό έγγραφων αναφερομένων σέ αρχαιολογικά ζητήματα τής Πάρου, όπως τήν κλοπή αγάλματος καί τήν αποκάλυψη ψηφιδωτοῦ δαπέδου.

Ἡ κλοπή τοῦ αγάλματος, πού παρίστανε σύμπλεγμα τῶν μορφῶν Ἀγαμέμνονος - Πάριδος - Ἑλένης, ἔγινε στίς 26 - 2 - 1850 ἀπό τό σπίτι τής Μαρούσας Ν. Κληρονόμου, ὑποπτοί δέ θεωρήθηκαν ὁ πλοίαρχος *Παντελεῆς Βιτσαράς*, Πάριος καί ὁ ναύτης του *Γεώργιος Ν. Ἀπόκοτος*, γιά τή σύλληψη τῶν ὁποίων κινητοποιήθηκαν οἱ Ἀρχές, ὅπως φανερώνουν τά δημοσιευόμενα ἔγγραφα, τό περιεχόμενο τῶν ὁποίων εἶναι ἐνδιαφέρον.

Τό μωσαϊκό «ἀνεκαλύφθη» ἀρχές Φεβρουαρίου τοῦ 1854 «πρός τό ἀνατολικόν μέρος τής πόλεως Παροικίας... κατά τήν θέσιν *Καστροβοῦνια*» καί ὁ Δήμαρχος *Π. Μ. Μανρογένης* ἔσπευσε νά ἐνημερώσει τό Ἐπαρχεῖο Νάξου διατυπώνοντας ἐνδιαφέρουσες ἀπόψεις γιά τό «ἀρχαίας καί ἐντέχνου κατασκευῆς» εὔρημα «ἔχον ἕξ περίπου μέτρων περιφέρειαν».

Τά κείμενα τῶν ἐγγράφων, μέ ἀρχεϊακά στοιχεῖα Γ.Α.Κ. / Ἐπιτοργεῖο Παιδείας, Θυρίς 173 - Φάκ. 16, «ἀνευρέσεις, διατήρησεις, ἀγορά ἀρχαιοτήτων», ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1.

«Αριθ. 148

Διεκ. 89

Ἐν Πάρῳ τήν 27 Φεβρου

αρίου 1850

Πρός

τήν Β(ασιλικήν) Νομαρχίαν

Κυκλάδων

Περί τινος κλαπέντος αγάλματος

Χθές τό ἑσπέρας περί τήν 8 - 9 ὥραν μ.μ. ἐκλάπη διά ρήξεως ἀπό τήν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οἰκίαν τής *Μαρούσας Ν. Κληρονόμου* ἀγαλμά τι μεγέθους μιᾶς ἡμίσεως ἢ δύο τό πολύ σπιθαμῶν, ἡ βάσις αὐτοῦ στρογγύλη ἐπί τής ὁποίας ἴστανται τρία ἠνωμένα ἀγάλματα κατά σειράν τά ἐν ἐπί τοῦ ἄλλου καί ἔχοντα τά κρύφια αὐτῶν μέλη κεκαλυμένα δι' ἰδιαιτέρου φορέματος, παριστώσι δέ τόν Ἀγαμέμνονα, τόν Πάριν καί τήν Ἑλένην, ὁ πρῶτος ἴσεται ἐπί τής βάσεως, ὁ δεῦτερος ἐπί τοῦ πρώτου καί ἡ τρίτη ἐπί τοῦ δευτέρου, αἱ δέ χεῖρες τοῦ Ἀγαμέμνονος καί τής Ἑλένης εἶναι τεθλασμένα μέχρι τῶν ὤμων.

Τῆς κλοπῆς ταύτης ὑποπτος θεωρεῖται ὁ χθές, περὶ τὴν 9ην ὥραν μ.μ. ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν διὰ Μῆλον κατὰ τὸ λέγειν του, πλοίαρχος μετελοῦς *Παντελῆς Βιτσαρᾶς*, Πάριος καὶ ὁ ναύτης αὐτοῦ *Γεώργιος Ν. Ἀπόκοτος* καὶ περὶ τούτου εἰδοποιήσασα σήμερον δι' ὁμοιαριθμοῦ ἀναφορᾶς μου τὸν ἐκεῖ ἔπαρχον καὶ παρεκάλεσα αὐτόν νά διατάξῃ τὰ πρὸς ἀνακάμψιν καὶ κατάσχεσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀποστολὴν του δι' ὑμῶν εἰς τὸν ὑποφαινόμενον ἂν τυχόν ἀνευρεθῇ.

Ἄλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἐνδεχόμενον ὁ εἰρημένος πλοίαρχος νά μὴν μεταβῇ εἰς Μῆλον, ἀλλ' εἰς Πειραιᾶ, ἔνθα εὐρίσκονται μάλιστα τὰ ἀγγλικά πλοῖα ἢ ἄλλο τι μέρος διὰ νά πωλήσῃ αὐτό, ἔκρινα χρέος μου διὰ τὸ κατεπεῖγον νά γνωστοποιήσω τοῦτο ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν Β(ασιλικήν) Νομαρχίαν, ἣτις παρακαλεῖται νά διατάξῃ δι' ἐγκυκλίου τῆς τὰ δέοντα, τόσον περὶ τῆς ἀνακαλύψεως καὶ κατασχέσεως αὐτοῦ ὅσον καὶ περὶ τῆς ἀποστολῆς του δι' ὑμῶν πρὸς τὸν ὑποφαινόμενον ἂν τυχόν ἀνευρεθῇ.

Εὐπειθέστατος
ὁ Δήμαρχος Πάρου
Γ. Α. Μαῦρος

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Ἐρμούπολις τὴν 3 Μαρτίου 1850
Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας
Κυκλάδων.
(Τ.Σ.) (ὑπογραφή)»

2.

«Ἄριθ. 1236
Ἐρμούπολις τῆ 3 Μαρτίου 1850

Πρὸς
τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν

Περὶ τοῦ κλαπέντος ἀγάλματος

Ἐκ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ἐγκλειομένης ἀναφορᾶς ὑπ' ἀριθμ. 148 τοῦ Δημάρχου Πάρου πληροφορηθεῖσα μέ λύπην τῆς ἢ Νομαρχία τὴν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 26 πρὸς τὴν 27 π.μ. ἀφαίρεσιν ἀγάλματος χαρακτηριζομένου ἀπὸ τὸν Δήμαρχον ὡς φέροντος τὸν Ἀγαμέμνονα, τὴν Ἑλένην καὶ τὸν Πάριν, ἐξέδωκεν ἀμέσως τὰς προσηκούσας διαταγὰς εἰς τοὺς ἐπάρχους τοῦ Νομοῦ καὶ τὴν Δημοτικὴν Ἀστυνομίαν Ἐρμουπόλεως, προσκαλέσασα αὐτοὺς ὅπως συνεννοούμενοι καὶ μετὰ τῶν λιμενικῶν καὶ τελωνειακῶν ἀρχῶν νά καταβάλωσι φροντίδας εἰς ἀνακάλυψιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ τῶν αὐτουργῶν, εἰδοποιήσασα δέ καὶ τὴν Ἀστυνομίαν Πειραιῶς, ἔκρινεν ἐπάναγκες νά εἰδοποιήσῃ καὶ τὸ ὑπουργεῖον διὰ τὰ περαιτέρω.

Τὴν προᾶξιν κατεμήνυσεν ἡ Νομαρχία εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων
(ὑπογραφή)

Στό ἀριστερό περιθώριο
σημείωσε ὁ Ὑπουργός:

«Νά ἐνεργηθῆ ὡς κατεπεῖγον
Ν(ικόλαος) Χ(ρυσόγελος)»

3.

«Ἀριθ. 1236
Ἐρμούπολις 3 Μαρτίου 1850

Πρός
τό Ὑπουργεῖον τῶν Ἑσωτερικῶν

Ἐκ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ἐγκλειομένης ἀναφορᾶς ὑπ' ἀριθμ. 148 τοῦ Δημάρχου Πάρου πληροφορηθεῖσα μέ λύπην τῆς ἡ Νομαρχία τήν κατά τήν νύκτα τῆς 26 πρὸς τήν 27 παρελθόντος ἀφαιρέσιν ἀγάλματος χαρακτηριζομένου ἀπό τόν Δήμαρχον ὡς φέροντος τόν Ἀγαμέμνονα, τήν Ἑλένην καί τόν Πάριν, ἐξέδωκεν ἀμέσως τὰς προσηκούσας διαταγὰς εἰς τε τοὺς ἐπάρχους τοῦ Νομοῦ, τοὺς Δημάρχους Σύρου καί Κέας καί τήν Δημοτικήν Ἀστυνομίαν Ἐρμουπόλεως, προσκαλέσασα αὐτούς ὅπως, συνεννοούμενοι καί μετὰ τῶν λμηνικῶν καί τελωνιακῶν νά καταβάλωσι φροντίδας εἰς ἀνακάλυψιν τοῦ ἀντικειμένου καί τῶν αὐτοργῶν εἰδοποιήσασα δέ καί τήν Ἀστυνομίαν Πειραιῶς, ἔκρινεν ἐπ'ἀναγκῆς νά εἰδοποιήσῃ καί τό Ὑπουργεῖον διά τὰ περαιτέρω.

Τήν προᾶξιν κατεμήνυσεν ἡ Νομαρχία εἰς τόν εἰσαγγελέα.

Εὐπειθέτατος
Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων
(Τ.Σ.) Ράδος»

4.

«Ἀριθ. 148
Διεκ. 89
Ἐν Πάρῳ τῆ 27 Φεβρ. 1850

Πρός
τήν Β(ασιλικήν) Νομαρχίαν Κυκλάδων

Περί τινος κλαπέντος ἀγάλματος

Χθές τό ἑσπέρας περί τήν 8 - 9 ὥραν μ.μ. ἐκλάπη διά ρήξεως ἀπό τήν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ οἰκίαν τῆς Μαρούσης Ν. Κληρονόμου ἀγαλμά τι μεγέθους μιᾶς ἡμίσεως ἢ δύο τό πολύ σπιθαμῶν, ἡ βᾶσις αὐτοῦ στρογγύλη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἴστανται τρία ἠνωμένα ἀγάλματα κατά σειράν τό ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου καί ἔχοντα τὰ κρύφια αὐτῶν μέλη κεκαλυμμένα δι' ἰδιαιτέρου φορέματος, παριστῶσι δέ τόν Ἀγαμέμνονα, τόν Πάριν καί τήν Ἑλένην, ὁ πρῶτος ἴσταται ἐπὶ τῆς βᾶσεως, ὁ δεῦτερος ἐπὶ τοῦ πρώτου καί ἡ τρίτη ἐπὶ τοῦ δευτέρου, αἱ δέ χεῖρες τοῦ Ἀγαμέμνονος καί τῆς Ἑλένης εἶναι τεθλασμένοι μέχρι τῶν ὤμων.

Τῆς κλοπῆς ταύτης ὑποπτος θεωρεῖται ὁ χθές περί τήν 9 ὥραν μ.μ. ἀναχωρήσεως ἐντεῦθεν διά Μῆλον κατά τό λέγειν του, πλοίαρχος μπελοῦς Παντελῆς Βιτσαρᾶς Πάριος καί ὁ ναύτης αὐτοῦ Γεώργιος Ν. Ἀπόκοτος καί περί τούτου

είδοποίησα σήμερον δι' ὁμοιοριθμοῦ ἀναφορᾶς μου τόν ἐκεῖ ἔπαρχον καί παρεκάλεσα αὐτόν νά διατάξῃ τά πρὸς ἀνακάλυψιν καί κατάσχεσιν αὐτοῦ καί τήν ἀποστολήν του δι' ὑμῶν εἰς τόν ὑποφαινόμενον ἂν τυχόν ἀνευρεθῇ.

Ἄλλ' ἐπειδή εἶναι ἐνδεχόμενον ὁ εἰρημένος πλοίαρχος νά μὴ μεταβῇ εἰς Μῆλον, ἀλλ' εἰς Πειραιᾶ ἔνθα εὐρίσκονται μάλιστα ἀγγλικά (πλοῖα) ἢ ἄλλο τι μέρος διὰ νά πωλήσῃ αὐτό ἔκρινα χρήσιμον διὰ τό κατεπεῖγον νά γνωστοποιήσω τοῦτο ἀπ' εὐθείας εἰς τήν Β(ασιλικήν) Γραμματεῖαν, ἣτις παρακαλεῖται νά διατάξῃ δι' ἐγκυκλίου της τά δέοντα τόσον περὶ τῆς ἀνακαλύψεως καί κατασκέσεως αὐτοῦ, ὅσον καί περὶ τῆς ἀποστολῆς του δι' ὑμῶν εἰς τόν ὑποφαινόμενον ἂν τυχόν ἀνευρεθῇ.

Εὐπειθέστατος

Ὁ Δήμαρχος Πάρου

Γ. Α. Μαῦρος

Διὰ τήν ἀντιγραφὴν

Ἐρμούπ(ολις) τὴν 3 Μαρτίου 1850

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων
(Τ.Σ. (ὑπογραφή)»

5.

«Ἀριθ. 92

Διεκ. 7β

Ἐν Πάρῳ τὴν 10 Φεβρουαρίου 1854

Πρὸς

τό Β(ασιλικόν) Ἐπαρχεῖον Νάξου

Περὶ ἀνακαλύψεως ἀρχαίου μωσαϊκοῦ.

Πρὸς τό ἀνατολικόν μέρος τῆς πόλεως Παροικίας, πρωτευούσης τοῦ Δήμου Παριῶν, ἐντὸς δημοτικοῦ ἀγροῦ κατὰ τήν θέσιν *Καστροβούνια*, ἀνεκαλύφθη πρὸ τινων ἡμερῶν μωσαϊκὸν ἀρχαίας καί ἐντέχνου κατασκευῆς, ἔχον ἕξ περίπου μέτρων περιφέρειαν.

Κατ' ἐμὴν γνώμην τό μωσαϊκὸν τοῦτο, ἀπέχον δέκα περίπου βήματα ἀπὸ τὰ ἀρχαία τεῖχη τῆς ποτέ λαμπρᾶς πόλεως τῶν Παριῶν, ἀνήκει εἰς ἔδαφος ἀρχαίου καί μεγαλοπρεποῦς ναοῦ, καθότι κατὰ τόν ἱστορικόν Ἡρόδοτον καί τόν Νέον Ἀνάχαρσιν διαφωνοῦντος ἐν μέρει μέ τόν πρῶτον, πρὸς τό Ἀνατολικόν μέρος τῆς πόλεως ἐπὶ κολωνοῦ τινός ἔκειτο ὁ Ναός τῆς θεσμοφόρου Δήμητρος ἣν ἔφερον καί τὰ ἀρχαία νομίματα τῆς Πάρου μέ ἄσταχυν εἰς τήν δεξιάν χεῖρα ὡς σύμβολον τῆς εὐφορίας τῆς γῆς τῆς Νήσου, καί τά πρὸς τόν αὐτόν Ναόν πλησιάζοντα τεῖχη κατέδειξε πρὸς τόν Πολιορκητὴν τῆς Νήσου Μιλτιάδην ἢ Τέρισσα Τιμῶ, ὡς τὰ μόνα κατάλληλα πρὸς ἔφοδον ἔνεκα τοῦ μικροῦ αὐτῶν ὕψους.

Κατὰ τήν παροῦσαν ἐποχὴν τοῦ χρόνου, ἔνεκα τῶν ἀκαταπαύστων βροχῶν δέν εἶναι δυνατὸν νά ἐνεργηθῇ ἀνασκαφὴ πρὸς ἐντελῆ ἀνακάλυψιν τοῦ προκειμένου μωσαϊκοῦ, πιθανόν δέ καί ἄλλων ἀρχαιοτήτων, διὸ ἀναγκάζομαι ν' ἀναβάλλω ταύτην μέχρι τοῦ θερισμοῦ τοῦ ἐν τῷ ἀγρῷ σίτου, ἀλλ' ἐπειδὴ διὰ τε τήν ἀνασκαφὴν καί τήν περιφραξίν αὐτοῦ ἀπαιτεῖται δαπάνη οὐ σμικρά, ἔξαιτοῦμαι

νά υποβληθῆ ἢ παροῦσα μου πρὸς τὸ Ἑπιτελεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.λ.π., ὅπως διατάξῃ τὰ δέοντα.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Δήμαρχος Πάρου.
(Τ.Σ) Π. Μ. Μαυρογένης

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν
Νάξος τὴν 5 Μαρτίου 1854
ὁ ἐπαρχιακὸς γραμματεὺς
(ὑπογραφή)».

6.

«Ἀριθ. Πρωτ. 1945
Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου
τὴν 31 Μαρτίου 1854

Πρὸς
τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν
Ἑπιτελεῖον.

Περὶ τοῦ ἐν Πάρῳ ἀνακαλυφθέντος Μωσαϊκοῦ.

Ἐγκλιῶ ἀντίγραφον τῆς ὑπ' ἀριθμ. 92 ἀναφορᾶς τοῦ Δημάρχου Πάρου περὶ τοῦ ἐκεῖ ἀνακαλυφθέντος μωσαϊκοῦ διὰ τὰ περαιτέρω.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων
(ὑπογραφή)»

7.

«Ἀριθ. Πρ. 7912
Ἀριθ. Διεκ. 775
ἐν Ἀθήναις τῆ 5 Ἀπριλίου 1854

Πρὸς
τὸν Νομάρχην Κυκλάδων

Ἀπαντῶντες εἰς τὸ, ἀπὸ 3 Μαρτίου, ἔγγραφον ὑμῶν, σᾶς παρακαλοῦμε νά διατάξῃτε τὸν ἐπαρχον Νάξου καὶ Πάρου ὅπως ἀπέλθῃ ἐπιτοπίως εἰς τὴν θέσιν ἔνθα ὑπάρχει τὸ ψηφωτὸν περὶ οὗ εἰς τὴν, ἀπὸ 10 Φεβρουαρίου καὶ ὑπ' ἀριθμ. 92 πρὸς ὑμᾶς, ἀναφορὰν του ἀναφέρει ὁ Δήμαρχος Πάρου, νά μᾶς περιγράψῃ ὅσον ἔνεστιν ἀκριβῶς τὸ ἐκεῖ νεωστὶ ἀνακαλυφθέν ἔδαφος, ἂν τοῦτο εἶναι κατασκευασμένον ἐκ μονοχρῶν λίθων ἢ ψήφων ἢ πολυχρῶν, ἂν τὰ συμπλέγματα τῶν ψήφων περισταῶσι σχήματά τινα ἢ γραφάς ὁποιασδήποτε, ὁποῖον εἶναι τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος αὐτοῦ καὶ πᾶν ὅ,τι ἄλλο δύνανται νά παρατηρήσωσιν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦτο.

Πρὸς τοῦτο θέλετε προσκαλέσῃ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν τῆς Πάρου ἵνα δώσῃ τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν ὅπως διατηρηθῇ ὅσον ἔνεστι ἀνέλαφρον τὸ μνημεῖον τοῦτο τῆς ἀρχαιότητος, τὸ ὁποῖον θέλει κοσμεῖ τὴν νῆσον τοῦ Δήμου τῆς Πάρου. Συνάμα δέ θέλετε μᾶς σημειώσῃ προὑπολογισμὸν περὶ τῆς κατασκευῆς περιγράμματος τοῖχου ἐκ λίθων καὶ χρώματος ὕψους ἑνὸς μέτρου καὶ ἡμίσεως περίξ τοῦ μνημείου.

Ὁ Ἑπιτελεστής
(ὑπογραφή)»

ΣΙΜΟΣ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ